

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2262/2020
Рев 2271/2020
Рев 2272/2020
01.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., које заступа Марко Радосављевић, адвокат из ..., против тужених ГГ из ... и тужених ДД, ЂЂ и ЕЕ, сви из ..., које у поступку по ревизији заступа Драган Ивановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених ДД, ЂЂ и ЕЕ, изјављеној против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 844/17 од 21.03.2017. године, Гж 3212/17 од 22.05.2018. године и Гж 3534/19 од 19.11.2019. године, у седници већа одржаној 01.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблаговремена ревизија тужених ДД, ЂЂ и ЕЕ, изјављена против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 844/17 од 21.03.2017. године и Гж 3212/17 од 22.05.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених ДД, ЂЂ и ЕЕ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3534/19 од 19.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 1799/15 од 22.07.2016. године, исправљеној решењем од 15.08.2016. године, обавезани су тужени ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, да тужиоцима солидарно на име накнаде материјалне штете исплате и то: тужиљи АА на име трошкова сахране износ од 118.965,00 динара, са законском затезном каматом од 20.04.2008. године до исплате, тужиоцу ББ на име трошкова израде споменика, слике и облагања гробног места износ од 6.900 евра у динарској противвредности са законском затезном каматом од 12.10.2008. године, на име трошкова ручка после сахране износ од 122.500,00 динара са каматом од 20.04.2008. године, на име трошкова ручка поводом шестомесечног парастоса износ од 164.000,00 динара, са каматом од 08.10.2008. године и на име трошкова ручка поводом годишњег парастоса износ од 146.000,00 динара са каматом од 24.04.2009. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су наведени тужени да тужиоцима солидарно на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова исплате сваком од тужилаца износ од по 1.200.000,00 динара, са законском затезном каматом од 22.07.2016. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца који се

односи на накнаду материјалне и нематеријалне штете у односу на тужене ЖЖ и ЗЗ. Ставом четвртим и петим изреке, одлучено је о трошковима парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 844/17 од 21.03.2017. године, ставом првим изреке, жалбе тужених су одбијене као неосноване и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке у погледу материјалне штете алинеја прва, алинеја друга која се односи на трошкове ручка после сахране, ручка поводом шестомесечног и годишњег парастоса и у ставу другом изреке у погледу нематеријалне штете тужилаца АА и ББ. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у погледу накнаде нематеријалне штете за тужиљу ВВ, тако да су тужени обавезани да овој тужиљи на име душевних болова исплате износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.07.2016. године, а у преосталом делу за износ од још 700.000,00 динара, тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, првостепена пресуда је укинута у делу у којем су тужени обавезани да тужиоцу ББ на име трошкова израде споменика, слике и облагања гробног места исплате износ од 6.900 евра у динарској противвредности по курсу на дан исплате са законском затезном каматом обрачунатом од 12.10.2008. године до исплате, као и у ставу четвртом изреке и предмет је у укинutom делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку, пресудом Основног суда у Пожаревцу П 422/2017 од 25.05.2017. године, обавезани су тужени да тужиоцима АА и ББ, солидарно исплате на име трошкова израде споменика, слике и облагања гробног места износ од 6.900,00 евра у динарској противвредности са законском затезном каматом од 12.10.2008. године (став први изреке), док је другим ставом изреке, одлучено о трошковима парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3212/17 од 22.05.2018. године, исправљеном решењем истог суда од 29.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених ЕЕ и ЂЂ и у односу на њих првостепена пресуда потврђена у делу изреке под 1, којом су обавезани на исплату тужиоцу ББ износа од 6.900 евра у динарској противвредности, док је ставом другим изреке, наведена првостепена пресуда укинута у односу на тужиљу АА, а ставом трећим изреке, пресуда је укинута и у делу изреке под 1, у односу на досуђену камату према туженима ЕЕ и ЂЂ, а укинута је и одлука о трошковима парничног поступка садржана у другом ставу изреке првостепене пресуде и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Пошто је Врховни касациони суд решењем Р1 287/2018 од 12.07.2018. године, решио сукоб стварне надлежности између првостепеног и другостепеног суда, тако што је одлучио да је за поступање надлежан Апелациони суд у Крагујевцу, то је Апелациони суд у Крагујевцу пресудом Гж 3534/19 од 19.11.2019. године, након одржане расправе, одлучио о камати на већ правноснажно досуђени износ од 6.900 евра, и то тако да је тужене ЕЕ и ЂЂ обавезао да тужиоцу ББ солидарно плате и затезну камату обрачунату по стопи коју прописује Европска централна банка од 12.10.2008. године до исплате у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, и ови тужени су обавезани да плате трошкове поступка у износу од

1.018.850,00 динара, док је одбијен као неоснован захтев тужиоца и захтев тужених ЕЕ и ЂЂ за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведених пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 844/17 од 21.03.2017. године, Гж 3212/17 од 22.05.2018. године и Гж 3534/19 од 19.11.2019. године, тужени ДД, ЂЂ и ЕЕ су изјавили ревизију 30.12.2019. године, побијајући наведене пресуде због неправилно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у делу у којем је изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 844/17 од 21.03.2017. године, на основу одредбе члана 401. став 2. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.125/04 и 111/09), који се има применити на основу члана 506. став 1. важећег ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...), и утврдио да ревизија није благовремена.

Иницијални акт је поднет 21.12.2010. године. Тужени ДД је ову другостепену пресуду примио 26.04.2017. године (или 03.05.2017. године) преко тадашњег пуномоћника адвоката Драгана Ивановића, тужени ЂЂ је исту одлуку примио 12.04.2017. године преко адвоката Мирка Паповића, док је тужени ЕЕ, заступан тада од адвоката Бранислава Стијеповића, побијану другостепену пресуду примио 12.04.2017. године. Како је ревизија изјављена 30.12.2019. године, то није изјављена у року прописаном одредбом члана 394. став 1. раније важећег ЗПП, због чега је Врховни касациони суд применом члана 404. тог ЗПП, ревизију против ове другостепене одлуке одбацио као неблаговремену. Притом, ревизија би због вредности предмета спора побијаног дела свакако била и недозвољена.

Ревизију тужених у делу који се односи на пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3212/17 од 22.05.2018. године, Врховни касациони суд је испитао на основу члана 410. важећег ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), а на основу члана 506. став 2. ЗПП, јер је претходна првостепена одлука у погледу овог дела тужбеног захтева укинута и враћена првостепеном суду на поновно суђење, па је утврдио да су ревизије свих тужених неблаговремене, а такође и недозвољене. Наиме, побијану другостепену одлуку Гж 3212/17 од 22.05.2018. године, пуномоћник ДД, адвокат Драган Ивановић је примио 21.01.2019. године, пуномоћник туженог ЕЕ, адвокат Бранислав Стијеповић је другостепену одлуку примио 22.01.2019. године, као и пуномоћник туженог ЂЂ, адвокат Мирко Паповић који је примио истог датума 22.01.2019. године. Како је ревизија изјављена 30.12.2019. године по протеклу рока од 30 дана од дана достављања правноснажне пресуде донете у другом степену, прописаног одредбом члана 403. став 1. ЗПП, то је Врховни касациони суд применом члана 413. ЗПП, ревизију у делу који се односи на ову другостепену пресуду такође одбацио као неблаговремену. Врховни касациони суд напомиње да је ревизија уз то и недозвољена, по вредносном цензусу, с тим да је ревизија туженог ДД недозвољена и из разлога што на побијану другостепену одлуку није изјављивао ни жалбу, због чега није овлашћен да против те одлуке изјави ванредни правни лек.

Испитујући дозвољеност ревизије тужених у односу на пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3534/19 од 19.11.2019. године, применом члана 410. став 2. ЗПП,

Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена, пошто је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Сагласно члану 28. ЗПП, камата као споредно тражење као и трошкови поступка се не узимају у обзир, ако не чине главни захтев, код утврђивања права на изјављивање ревизије, када је за њено изјављивање меродавна вредност предмета спора, јер се као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева. Побијаном другостепеном пресудом Гж 3534/19 одлучено је само о камати на већ правноснажно досуђени износ од 6.900 евра, у динарској противвредности, као и о трошковима парничног поступка, па против такве одлуке ревизија није дозвољена. Ревизија није дозвољена ни по основу члана 403. став 2. тачка 2. и 3. ЗПП, на коју се ревиденти позивају, јер околност да је другостепени суд држао расправу није релевантна у ситуацији када је на расправи одлучивао само о камати и трошковима поступка, као споредним потраживањима. Уз то, Врховни касациони суд напомиње да је ревизија туженог ДД недозвољена и због тога што се он није жалио на односну првостепену пресуду, због чега не може да изјави ни ванредни правни лек.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, одлучено је и о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3534/19 од 19.11.2019. године.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић